

Gebed en Geest

50 dagentijd 2022

Op weg van Pasen naar Pinksteren

Johanneskerk Rotterdam-Lombardijen

2. Geest en vergeving- (Johannes 20:19-23)

De afleveringen van de Engelse detective-serie rond de Rooms-Katholieke Father Brown eindigen niet zelden in een biecht van de ontmaskerde dader en vergeving door de priester.

Een mooie illustratie bij het gelezen Bijbelgedeelte, waarin de leerlingen, toen zij uitgezonden werden en de heilige Geest ontvingen de volmacht meekregen: *“Als jullie iemands zonden vergeven dan zijn ze vergeven. Vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven”*. Een heel andere opdracht dan in Mattheus of Markus. Een overweldigende opdracht. Riepen de mensen in Markus 2 niet uit: *“Wie kan zonden vergeven dan God alleen?”* We worden liever met de opdracht de wereld ingezonden om alle mensen te vertellen van Gods liefde voor iedereen, of anderen met bemoediging en gebed terzijde te staan, hoop te geven op een leven na dit leven, enz. Maar wie zit er te wachten op vergeving? Lijden we als moderne mensen niet meer aan de tragiek van het bestaan, dan aan alles wat we fout doen? Zoeken we niet meer naar de zin van het bestaan, naar waardering en liefde, naar zekerheid en betekenis, dan naar vergeving? Toch staan we als kerk met deze volmacht in dit leven. Of vergissen we ons dat schuld een groter probleem is in deze tijd dan we soms voor waar willen hebben? Schuld aan de grote wereldproblemen of schuld aan van alles waar we voor naar de psychiater gaan?

Of moeten we gewoon bij God en de opdracht van Jezus beginnen? Als Jezus ons uitzendt zoals God, de Vader Hem uitgezonden heeft, betekent het allereerst dat het Gods missie is. Het is niet onze vergeving, maar de vergeving van God, waar het hier over gaat. Dit mogen we ook elkaar aanzeggen in de gemeente: We mogen elkaar vergeving aanzeggen als we onze zonden bij elkaar opbiechten.

Dat Jezus gezonden werd, betekende dat Hij alles van ons leven deelde: honger, angst, ziekten, verlatenheid, armoede, dood en zelfs schuld. Als wij gezonden worden zoals Jezus, betekent dat ook dat we delen in het hele

leven van de mensen om ons heen. Maar we staan ook met de vergeving namens God in deze wereld.

Zoals bij het Avondmaal mogen we delen in vergeving door Christus. Maar er is altijd brood en wijn over. Voor de mensen om ons heen!

Om nog eens over door te praten:

Kom jij mensen tegen die worstelen met gevoelens van schuld?

Bijbelstudie –

Lees Lukas 15: 11-32. Welke rol spelen schuld en vergeving in dit verhaal van de vader en de twee zonen?

Gebed –

*Ontferm U God, ontferm U, hoor mijn klacht,
ik roep tot U, vergeef, vergeef mijn zonden.
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden.
Door eigen schuld verzink ik in de nacht.
Wees mij nabij naar uw barmhartigheid,
reinig mij door uw diepe mededogen.
(uit Psalm 51:1)*

Verhalen delen –

In de protestantse traditie heeft de biecht geen plaats gekregen. Zou je dit sacrament in ere willen stellen? Zo, ja: Hoe zouden we dat kunnen doen?

Thuis –

Bespreek eens met elkaar: Zijn er dingen die onvergeeflijk zijn? Wat voor dingen zou jij moeilijk vergeven of Gods vergeving aan verbinden? Of is er altijd voor iedereen vergeving?